

Η πρώτη ημέρα της επισκέψεως του Οικουμενικού Πατριάρχη στην Αθήνα

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος επισκέπτεται από τη Δευτέρα, 15 Απριλίου 2024, την Αθήνα, μετά από πρόσκληση του Πρωθυπουργού κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, για να παραστεί και να ομιλήσει στο 9ο Διεθνές Συνέδριο «Our Ocean». Κατά την άφιξή του στο Αεροδρόμιο της Αθήνας, τον Παναγιώτατο υποδέχθηκαν εκπρόσωποι της Κυβερνήσεως και της Εκκλησίας της Ελλάδος, κληρικοί και συγγενείς αυτού.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, ο Παναγιώτατος **επισκέφθηκε τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο**, ο οποίος, πλαισιούμενος από τον Πρωτοσύγκελλό του Πανοσιολ. Αρχιμ. κ. Βαρνάβα Θεοχάρη, κληρικούς της Αρχιεπισκοπής και συνεργάτες του, τον καλωσώρισε με εγκαρδιότητα στην είσοδο του Αρχιεπισκοπικού Μεγάρου της Αγίας Φιλοθέης και στη συνέχεια είχαν μακρά κατ' ιδίαν αδελφική συνάντηση, όπου, μεταξύ άλλων, ο

Πατριάρχης εξέφρασε τη χαρά του για την επίσκεψή του στην Πρωτεύουσα της Ελλάδος και τη νέα συνάντησή του με τον Αρχιεπίσκοπο.

Διαβάστε αναλυτικά: Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος υποδέχθηκε τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο

Δείπνο στην Αθηναϊκή Λέσχη

Το βράδυ, ο Παναγιώτατος παρακάθησε σε δείπνο που παρέθεσε προς τιμήν του το υπό την προεδρία του κ. Κουκουλομάτη Διοικητικό Συμβούλιο της Αθηναϊκής Λέσχης στις εγκαταστάσεις αυτής. Στο δείπνο παρακάθησαν επίσης ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος, Ιεράρχες, εκπρόσωποι του Πολιτικού, Στρατιωτικού και Ακαδημαϊκού κόσμου της χώρας, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε. και άλλοι προσκεκλημένοι.

Στην ομιλία του, ο Παναγιώτατος χαρακτήρισε την Αθηναϊκή Λέσχη “ιστορικόν θεσμόν και σύμβολον της νεωτέρας περιόδου του κλεινού άστεος ως πρωτευούσης της Ελλάδος”, το πνεύμα του οποίου, όπως είπε, αποτελεί συνδυασμό και έκφραση των πνευματικών και ανθρωπιστικών αξιών, οι οποίες δεν γνωρίζουν σύνορα και έχουν παγκόσμια εμβέλεια. Και συνέχισε λέγοντας:

“Ημείς πιστεύομεν εις την τετράσημον ενότητα του Γένους, εις την παρουσίαν και νέαν καρποφορίαν του αρχαίου ελληνικού πνεύματος εις το Βυζάντιον, ώστε να έχη σημειωθή ευστόχως, ότι «ο Ελληνισμός βυζαντινίζει», υπό Δυτικών ότι «εις το Βυζάντιον το αρχαίον ελληνικόν πνεύμα ποτέ δεν έσβησε», ή, ακόμη, υπό του μακαριστού π. Γεωργίου Φλωρόφσκυ, ότι «ο Ελληνισμός ολοκληρώθηκε μέσα στην Εκκλησία». Τα ιδανικά του Γένους διαφυλάσσονται και εμπλουτίζονται με κοινοτικόν περιεχόμενον κατά την περίοδον της Οθωμανικής κυριαρχίας, εις δε την νέαν οντότητα του Νεοελληνικού κράτους και της δημιουργικής εντάσεως μεταξύ αρχαίων ριζών, βυζαντινής και μεταβυζαντινής κληρονομίας, νεωτέρων και νεωτερικών προσανατολισμών και των πολλών περιπετειών του Γένους, δημιουργείται η σύγχρονος ταυτότης της Ελλάδος, περί της οποίας ισχύουν τα λόγια του Οδυσσέα Ελύτη, από το Άξιόν εστι: «της Ασίας αν αγγίζει από τη μια, της Ευρώπης λίγο αν ακουμπά, στον αιθέρα στέκει να και στη θάλασσα μόνη της».

Πόσο «μόνη της» είναι άραγε η χώρα, εις την οποίαν εγεννήθη η μεγάλη ιδέα της ελευθερίας, που καθώρισεν έκτοτε τον ρουν της ιστορίας, ενεπλουτίσθη με τον Χριστιανισμόν διά της συνδέσεώς της μετά του «εν Χριστώ και κατά Χριστόν είναι», μετά της «αληθεστάτης ελευθερίας» ως δωρεάς, η οποία, εις την βίωσιν και την αιώνιον προοπτικήν της, υπερβαίνει τα όρια κάθε ανθρωπισμού, εκφραζομένη ως θυσιαστική αγάπη, αγάπη «ου ζητούσα τα εαυτής», αλλά «τα του ετέρου»."

Φωτογραφία: Χρήστος Μπόνης